

говори; и Јона се обрадова тивви веома. 7. По том заповједи Бог, те дође црв у зору сјутрадан, и подгриве тивву, те усклаху.

8. И кад отраву сунце, посла Бог сух источни вјетар; и сунце стаде жести Јону по глави тако да обамраше и пожеље да умре говорени: боље ми је умрјети него живјети.

9. А Бог рече Јони: је ли добро што

се срдити тивве ради? А он рече: добро је што се срдити до смрти.

10. А Господ му рече: теби је жао тивве, оно које се нијеси трудио, и које нијеси одгајио, него једну ноћ узрасте а другу ноћ пропада.

11. А мени да не буде жао Ниневије, великога града, у ком има више од сто и двадесет тисућа људи који још не знају шта је десно шта ли лијevano, и много стове?

КЊИГА ПРОРОКА МИХЕЈА.

ГЛАВА 1.

Ријеч Господња која дође Михеју Мосесанину у времена Јоахама, Ахаза и Језекије, царева Јудинијех, што видије за Самарију и за Јерусалим.

2. Чуће, сви народи, слушај, земљо и што је на вој, и Господ Бог да вај је свијадок, Господ из свете цркве своје.

3. Јер, гле, Господ изљави из мјеста својега, и сићи ће, и ходиће по висинама земаљским.

4. И горе ће се растопити пред њим, и долине ће се расјести, као восак од огња и као вода што тече низ стрмен.

5. Све је то за злочинство Јаковљено и за гријехе дома Израјљева. Које је злочинство Јаковљено? није ли Самарја? воје су висине Јудине? није ли Јерусалим?

6. За то ћу учинити од Самарије голму у пољу да се саде виноград, и побацију камене њезино у долину и открићу јој тежље.

7. И сви резани ликови њезини разбиће се, и сви ће се дарови њезини сажети огњем, и све ћу идоле њезине потргати, јер од плате курварске накупи, и опет ће бити плата курварска.

8. За то ћу плакати и ридети; ходићу свучен и го; плакаћу као змајев и тузиху као сове.

9. Јер јој се ране не могу исцјелити, дођоше до Јуде, допријеше до врата мојега народа, до Јерусалима.

10. Не јављајте у Гату, не плачите; и Вит-Аери викај се по праху.

11. Изјави, становнице Савирсе, с голдом срамотом; становница Саванкса не

ће изаћи; жалост Вет-евилска не ће вам дати станев.

12. Јер становница Маротска тужи за својим добром. Јер саје зло од Господа до врата Јерусалимских.

13. Упретни брве које у кола, становнице Лакиса, која си почетак тријеху вћери Сионској, јер се у теби нађоше злочинства Израјљева.

14. За то пошљи даре Моресегу Гатском; домови Ахисеки превариће царе Израјљеве.

15. Још ћу ти довести напљедника, становнице Мариса; доћи ће до Одолама, славе Израјљеве.

16. Начини се ћелава и острири се за милдом дјеном својом; рашкри ћеду своју као орао, јер се воде од тебе у ропство.

ГЛАВА 2.

Тешко онима који смишљају безаконје и о зло се труде на постелема својим, и кад сваке извршују, јер им је сила у руци.

2. Желе њиве, и отимају их; жегле куће, и унимају; чине силу човјеку и кући његовој, човјеку и напљедству његову.

3. За то овако вели Господ: сво, ја мислим зло томе роду, из којег не ћете извући врагова својих, нићи ћете ходити повосито, јер ће бити зло врјеме.

4. У оно врјеме говориће се прича о вама, и наплаће се жалосно говорени: пропадосмо; промјени диво народа мојега; како ми узе! узевши њиве наше раздјела.

5. За то не ћеш имати никога ко бити повукао уже за ждријоб у збору Господњем.

6. Немојте пророковати, нека они пророкују; ако им не пророкују, не ће одступити срамота.

7. О ти, који се зовеш дом Јаковљев, је ли се умало дух Господњег? јесу ли то дјела његова? еда ли које рјече нијесте добре онемо који ходи правдо?

8. А народ се мој прије подиже као неспријатељ; прво хваљине свијадате плашт с оцијех који пролазе не бојећи се, који се враћају из боја.

9. Жене народа мојега изгоните из мидијех кућа њиховијех, од дјенце њихове отимајте славу моју на вијек.

10. Устајте и идите, јер ово није деживашиште; што се оскврни, погубиће вас погубиљу великом.

11. Ако во ходи за вјетром и казује лажни говорени: пророковаћу ти за вијек и в са силовито пиће; тај ће бити пророк онемо народа.

12. Донста ћу те сабраати света, Јаковле, поставићу их заједно као оцие Висорске, као стадо усред тора њихова, биће врева од жудства.

13. Пред њима ће ићи који развија; они ће развити и проћи кроз врага, и изаћи ће; и цар ће њихов ићи пред њима, и Господ ће бити пред њима.

ГЛАВА 3.

О за то разох: чуће, поглавине Јаковљеве и кнезови дома Израјљева, не треба ли вам знати што је право?

2. Који мрзите на добро а жубите зло, садирете кожу с њих и месо с кости њиховијех;

3. И једете месо народа мојега и садирете кожу с њих и кости им пребијате, и сасјенате као у ловац и као месо у котлов.

4. Тада ће њивати ка Господу, али их не ће услитити, него ће саврити лице своје од њих у оно врјеме, како они зло радише.

5. Овако вели Господ за пророке војни заводе мој народ, који грижу зубима својим и вичу: мир; и ако им во не да ништа у уста, дажу раг на њ.

6. За то ће вам утврара бити ноћ и прирцавање ваше тама; и сунце ће за-

ћи тијем пророцима и дан ће им се савратити.

7. Тада ће се постидјети видоци, и врачари ће се посрамити, и сви ће застрајети усне своје, јер не ће бити одговора Божијег.

8. Али ја сам пун силе од духа Господњег, и суда и храбрости да кажем Јакову злочинство његово и Израјљу гријех његов.

9. Чуће ово, поглавине дома Јаковљева и кнезови дома Израјљева, који се гадите на правду, и све што је право извршете;

10. Који градите Сион крвају и Јерусалим безаконјем.

11. Поглавари његови суде по мигу, и свештеници његови уче за плаву, а на пророци његови гатају за новце, а на Господа се ослањају говорени: није ли Господ усред нас? не ће доћи зло на нас.

12. За то ће се с вас Сион преорати као њива, и Јерусалим ће постати голмица, и гора од дома висока шума.

ГЛАВА 4.

Али не у поплједња времена бити утврђена гора дома Господњег наврх гора и узвишена изнад хумова, и народи ће се ступити к њој.

2. И ићи ће многи народи говорени: ходите, да идемо на гору Господњу и у дом Бога Јаковљева, и учине нас својим путовима, и ходићемо његовијем стазима; јер ће из Сиона изаћи закон и ријеч Господња из Јерусалима.

3. И судиће међу многим народима, и покараће јаке народе на далече, и они ће расковати мачеве своје на ронице, и копља своја на српове; не ће дивати мача народ на народ, нићи ће се више учити рату.

4. Нето ће сједјети сваки под својом виноградом и под смоковом, и не ће бити никога да их плаши, јер уста Господа над војскама решоше.

5. Јер ће сви народи ходити сваки у име бога својега; а ми ћемо ходити у име Господа Бога својега у вијек и до вјјека.

6. У то врјеме, говори Господ, сабраћу храмове, и скрутићу одабране и војскама зло учиних.

7. И учинићу од хромцијех остатак и

од одаганих симах народа; и Господ ће царовати над њима на гори Сиону од сада и до вијека.

8. И ти, кудло стаду, стижено кћери Сионској, теби ће доћи, доћи ће прва власт, царство кћери Јерусалимске.

9. За што вичеш тако јаво? нема ли дара у теби? еда ли изгубише твоји савјетници, те те обузеше болови као породилу?

10. Мучи се и вичи, кћери Сионска, као породица, јер ћеш изаћи из града и становаћеш у пољу, и отићи ћеш у Бавлон; ондје ћеш се ослободити, ондје ће те икупити Господ из руку непријатеља твојих.

11. А сада се сабраше на те многи народи говорехи: да се осврнати, и да се очи наше нагледају Сиона.

12. Али не знају мисли Господњих, нити разумљу намјере његове, јер их је скрпио као спонџе на гумно.

13. Устани и вреси, кћери Сионска, јер ћу ти начинити рог гвозден, и копита ћу ти начинити мједена, те ћеш сатрти многе народе, и посветићу Господу благо њихово и имање њихово Господу све земље.

ГЛАВА 5.

Слабери се сада у чете, четнице, опсједи нас, нека бију прутом по образу ступу Израилјева.

4. А ти, Витлејеме Ефрато, ако и јеси најмањи међу тисућама Јуданијем, из тебе ће ми изаћи који ће бити господар у Израилу, којему су изласци од почетка, од вјечнијех времена.

3. За то ће их оставити докле не роди она која ће родити; тада ће се остатак браће његове вратити са синовима Израилјевијем.

4. И стајаће и шаће из силам Господњом, величанством имена Господа Бога својета; и они ће наставати, јер ће он тада бити велик до крајена земаљских.

5. И он ће бити мир; кад дође Асирац у нашу земљу, и кад ступи у дворе наше, тада ћемо подигнути на њ седам пастира и осам кнезова из народа.

6. И они ће опасту земљу Асирску мачем и земљу Невродову на вратима Његовијем, и он ће нас избавити од

ува? хоћу ли дати првенца својета за пријеступ свој? плао утробе своје за грјех душе своје?

8. Позвао ти је, човјече, што је добро; и шта Господ ниште од тебе осам каћу Бога спасења својета; услышиће ме Бог мој.

9. Подносићу гњев Господњи, јер му агриших, док не расправи парбу мою и да ми правни; извешће ме на видјело, видјелу правду његову.

10. Непријатељина ће моја видјети, и срам ће је повржити, која ми говори: гађе је Господ Бог твој? очи ће је могаје видјети; сада ће се она позвати је милост; адо падох, устаћу; ако сједим у мраку, Господ ће ми бити видјело.

11. У којој се вријеме сазидају видо-ви твоји, у то ће вријеме отићи заповијест на далеко;

12. У то ће вријеме долазити к теби од Асирске до тврдијех градова, и од тврдијех градова до ријеке, и од мора до мора, и од горе до горе.

13. А земља ће бити пушта са становника својих, за плао дјела њиховијех.

14. Паси народ свој с палином својом, стадо нашествја својета, које живи осамљено у шуми, усред Карина; нека пасу по Васану и по Галаду, као у старо вријеме.

15. Као у вријеме кад си изашао из земље Мисирске показашу му чудеса.

16. Народи ће видјети, и постајаће се од све силе своје; метнуће руку на уста, уни ће им залукнути.

17. Лизаће прах као змица; као бине земаљске држаћу њијешће из руна својих; притрчаће уплашени ка Господу Богу нашему, и тебе ће се бојати.

18. Ко је Бог као ти? који пратиша безакоње и пролази пријеступе остатку од нашествја својета, не држи до вијека гњева својета, јер му је мила милост.

19. Опет ће се смиловати на нас; погашће наша безакоња; баћишћ у дубине морске све грјехе њихове.

20. Показаћеш истину Јавоу, милост Авраму, како си се заклео очима нашим у старо вријеме.

ува? хоћу ли дати првенца својета за пријеступ свој? плао утробе своје за грјех душе своје?

8. Позвао ти је, човјече, што је добро; и шта Господ ниште од тебе осам каћу Бога спасења својета; услышиће ме Бог мој.

9. Подносићу гњев Господњи, јер му агриших, док не расправи парбу мою и да ми правни; извешће ме на видјело, видјелу правду његову.

10. Непријатељина ће моја видјети, и срам ће је повржити, која ми говори: гађе је Господ Бог твој? очи ће је могаје видјети; сада ће се она позвати је милост; адо падох, устаћу; ако сједим у мраку, Господ ће ми бити видјело.

11. У којој се вријеме сазидају видо-ви твоји, у то ће вријеме отићи заповијест на далеко;

12. У то ће вријеме долазити к теби од Асирске до тврдијех градова, и од тврдијех градова до ријеке, и од мора до мора, и од горе до горе.

13. А земља ће бити пушта са становника својих, за плао дјела њиховијех.

14. Паси народ свој с палином својом, стадо нашествја својета, које живи осамљено у шуми, усред Карина; нека пасу по Васану и по Галаду, као у старо вријеме.

15. Као у вријеме кад си изашао из земље Мисирске показашу му чудеса.

16. Народи ће видјети, и постајаће се од све силе своје; метнуће руку на уста, уни ће им залукнути.

17. Лизаће прах као змица; као бине земаљске држаћу њијешће из руна својих; притрчаће уплашени ка Господу Богу нашему, и тебе ће се бојати.

18. Ко је Бог као ти? који пратиша безакоње и пролази пријеступе остатку од нашествја својета, не држи до вијека гњева својета, јер му је мила милост.

19. Опет ће се смиловати на нас; погашће наша безакоња; баћишћ у дубине морске све грјехе њихове.

20. Показаћеш истину Јавоу, милост Авраму, како си се заклео очима нашим у старо вријеме.

ува? хоћу ли дати првенца својета за пријеступ свој? плао утробе своје за грјех душе своје?

8. Позвао ти је, човјече, што је добро; и шта Господ ниште од тебе осам каћу Бога спасења својета; услышиће ме Бог мој.

9. Подносићу гњев Господњи, јер му агриших, док не расправи парбу мою и да ми правни; извешће ме на видјело, видјелу правду његову.

10. Непријатељина ће моја видјети, и срам ће је повржити, која ми говори: гађе је Господ Бог твој? очи ће је могаје видјети; сада ће се она позвати је милост; адо падох, устаћу; ако сједим у мраку, Господ ће ми бити видјело.

11. У којој се вријеме сазидају видо-ви твоји, у то ће вријеме отићи заповијест на далеко;

12. У то ће вријеме долазити к теби од Асирске до тврдијех градова, и од тврдијех градова до ријеке, и од мора до мора, и од горе до горе.

13. А земља ће бити пушта са становника својих, за плао дјела њиховијех.

14. Паси народ свој с палином својом, стадо нашествја својета, које живи осамљено у шуми, усред Карина; нека пасу по Васану и по Галаду, као у старо вријеме.

15. Као у вријеме кад си изашао из земље Мисирске показашу му чудеса.

16. Народи ће видјети, и постајаће се од све силе своје; метнуће руку на уста, уни ће им залукнути.

17. Лизаће прах као змица; као бине земаљске држаћу њијешће из руна својих; притрчаће уплашени ка Господу Богу нашему, и тебе ће се бојати.

18. Ко је Бог као ти? који пратиша безакоње и пролази пријеступе остатку од нашествја својета, не држи до вијека гњева својета, јер му је мила милост.

19. Опет ће се смиловати на нас; погашће наша безакоња; баћишћ у дубине морске све грјехе њихове.

20. Показаћеш истину Јавоу, милост Авраму, како си се заклео очима нашим у старо вријеме.

ГЛАВА 7.

Тешко мени! јер сам као кад се обере љетина, као кад се поблрчи послатје брава виноградаскога; нема грозда за јело, ранага воћа жели душа моја.

2. Неста побожнога са земље и нема правота међу људима, сви вребају крв, сваки лови брата својета мрежом.

3. Да чине зло објема рукама што више могу, иште везе; и судија суди за плагу, и ко је велик говори опаштичу душе своје, и силебу је.

4. Најбољи је кнебу њих као три, најправнији је гори од трњава; дан стражаћ твојих, поклоњене твоје, дође, сада ће се спрети.

5. Не вјерујте пријатељу, не ослањајте се на вође; од оне која ти на крилу лежи, чува врата уста својих.

ГЛАВА 6.

Слушајте шта говори Господ; устани, суди се с горама, и нека чују хумови глас твој.

2. Слушајте, горе и тврди темељи земаљски, парбу Господњу, јер Господ има парбу с народом својим, и с Израилем се суди.

3. Народе мој, шта сам ти учинио? и чим сам ти досадио? Одговори ми.

4. Јер те изведех из земље Мисирске и искуших из куће рописе и послах пред тобом Мојсија, Аарона и Марију.

5. Народе мој, опомени се што научи Валак цар Мавански и што му одговори Валал син Веорор, од Ситина до Галава шта би, да познаш правду Господњу.

6. Су чим ћу доћи пред Господа да се поклоним Богу вишему? хоћу ли доћи преда њ са жртвама паљеницама? с теоцима од године?

7. Хоће ли Господу бити миле тисућесете тисућа потога